

Η εργατική τάξη θα εκπροσωπηθεί από τον εργοδότη της; (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του 2017 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

10 Ιούνιο, 2017

Η εργατική τάξη θα εκπροσωπηθεί από τον εργοδότη της;

«Τα κράτη δεν ασχολούνται πλέον με την διοίκηση και αφοσιώνονται στην αστυνόμευση. Οι πρόεδροι μετατρέπονται σε διαχειριστές ξένων εταιριών. Οι Υπουργοί Οικονομικών είναι καλοί διερμηνείς. Οι βιομήχανοι μετατρέπονται σε εισαγωγείς. Οι πολλοί εξαρτώνται ολοένα περισσότερο από τα περισσεύματα των λίγων. Οι εργαζόμενοι χάνουν τις δουλειές τους. Οι αγρότες χάνουν την γη τους. Τα παιδιά χάνουν την παιδική τους ηλικία. Οι νέοι χάνουν την επιθυμία να πιστεύουν. Οι ηλικιωμένοι χάνουν την σύνταξή τους. “Η ζωή είναι λαχείο” ισχυρίζονται όσοι κερδίζουν» Eduardo Galeano

Θα έλεγε κάποιος ότι η φιλοσοφία που συμπυκνώνει το πιο πάνω απόφθεγμα εκφράζει τους δεξιούς πολιτικούς χώρους, την αποθέωση του τεχνοκρατικού νεοφιλελεύθερου λόγου που συμπυκνώθηκε στην εποχή των μνημονίων και της Τρόικας.

Να όμως που φτάσαμε στην Κύπρο σε μια εποχή που το κόμμα που εκπροσωπεί την “Αριστερά” και την ιστορία του ντόπιου εργατικού κινήματος επιλέγει να εκπροσωπηθεί στην σημαντικότερη εκλογική αναμέτρηση του τόπου εδώ και δεκαετίες, τις Προεδρικές, με ένα υποψήφιο το προφίλ του οποίου μέχρι πριν μια εβδομάδα θα χαρακτηριζόταν από την ίδια αυτή αριστερά σαν: νεοφιλελεύθερο τραπεζικό κατεστημένο, τζάκια της ελίτ και άλλα πολλά.

Το πρόβλημα με τον Μάικ Σπανό δεν είναι ότι ήταν ανώτατο στέλεχος της Coca Cola Τουρκίας όπως λένε διάφοροι. Δεν θα μας έκανε διαφορά αν ήταν της Coca Cola Γαλλίας ή αν ήταν της Pepsi. Το ζήτημα είναι ότι ο συγκεκριμένος υποψήφιος είναι ο ορισμός του σύγχρονου κεφαλαιοκράτη αστού – νεοφιλελεύθερου μεγαλομάνατζερ, με θητεία σαν CEO (Διευθύνων Σύμβουλο) σε τεράστιες πολυεθνικές, ιδρυτής και ιδιοκτήτης εταιριών, ανώτατο τραπεζικό στέλεχος αλλά και CEO σε ένα από τους μεγαλύτερους ομίλους εταιριών στην Κύπρο (Lanitis).

Ο ίδιος έχει αποκαλέσει στο πρόσφατο παρελθόν την Τρόικα σαν τους “[ναυαγοσώστες μας](#)”, το Μνημόνιο αναγκαίο “σοφρωνιστικό πρόγραμμα” και την μείωση του μισθολογικού κόστους απαραίτητη. Στην χθεσινή του [τηλεοπτική εμφάνιση](#) δήλωσε υπέρμαχος του μικρότερου κράτους, των ιδιωτικοποιήσεων, χαμηλότερων φόρων και ότι θα επιλέξει μια κυβέρνηση καθαρά τεχνοκρατών και βέβαια «Οι παράγοντες της παραγωγής θα πρέπει να συμφιλιώνονται και να συνεργάζονται. Δεν υπάρχει την σήμερα ημέρα η αριστερή και η δεξιά όχθη του ποταμιού. Υπάρχει ο ποταμός και είναι καθαρός και ορμητικός»

Το ζήτημα δεν είναι προσωπικό, ο ίδιος θα μπορούσε να είναι ένας εξαίρετος, ηθικός και καλός άνθρωπος αλλά αυτό δεν είναι η ουσία. Το μάνατζμεντ του (οικονομικό και πολιτικό), ο τεχνοκρατικός λόγος, δεν θα μπορούσε να είναι κάτι άλλο από νεοφιλελεύθερο αφού έτσι λειτουργεί το κεφάλαιο στην εποχή μας και όχι σοσιαλδημοκρατικά. Αλλιώς θα ήταν αποτυχημένος σαν μάνατζερ. Ήδη βέβαια υπάρχει το επιχείρημα ότι το άτομο δεν παίζει ρόλο αλλά το πρόγραμμα της διακυβέρνησης. Αν ακολουθήσουμε όμως αυτή την λογική, τότε οφείλουμε να πούμε ότι ούτε ένα προεκλογικό πρόγραμμα διακυβέρνησης (φτιαγμένο με το κατάλληλο προφίλ τύπου Κόρμπυ στην Αγγλία) παίζει τον τελικό ρόλο αλλά η αστική τάξη, το κεφάλαιο και οι κινητήριες δυνάμεις του καπιταλισμού που έχουν την πραγματική εξουσία. Κάτι φυσικά που είδαμε με τις αριστερές κυβερνήσεις με την κοντινή εμπειρία του ΣΥΡΙΖΑ τα πρόσφατα χρόνια και την κατάληξη των προεκλογικών τους προγραμμάτων.

Μένοντας λοιπόν στο επίπεδο (εν μέρει συμβολικό) της πολιτικής και εκλογικής αντιπροσώπευσης έχουμε το εξής φαινόμενο: Το κόμμα που εκπροσωπεί την "Αριστερά" να επιλέγει με ένα αδιανόητο αφήγημα, ότι η εργατική τάξη θα εκπροσωπηθεί από τον εργοδότη της.

Είναι ηλίου φαεινότερο ότι περισσότερο το αφήγημα που βγαίνει προς τα έξω είναι αυτό που ξένισε και ξενίζει περισσότερο τον κόσμο μέσα και γύρω από το ΑΚΕΛ. Ότι πλέον δεν μπορεί ούτε αφηγηματικά να κατεβάσει έναν θεωρητικά προοδευτικό άνθρωπο, εν μέρη τουλάχιστον "με τις αξίες της αριστεράς", πράγμα που σημαίνει πως πολύ δύσκολά μπορεί να στηριχθεί επιχείρημα υπέρ της υποψηφιότητας.

Η πολιτική αυτή δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με το δίλημμα και την κατηγορία που εκτοξεύεται απέναντι σε όσους κριτικάρουν: ή αυτόν ή τους δεξιούς. Πέρα από το προφανές ερώτημα "σε τι διαφέρει ο CEO από τους δεξιούς", υπάρχει κάτι πολύ πιο σοβαρό: Η ιστορική γνώση του πως η σοσιαλδημοκρατία με αυτά τα διλήμματα συνέβαλε στην αύξηση του φασισμού και η τωρινή εμπειρία του πως η σοσιαλδημοκρατία και οι φιλελεύθεροι με παρόμοιες στάσεις συνέβαλαν στην γιγάντωση της ακροδεξιάς σε ΗΠΑ, Γαλλία, Γερμανία και πολλές χώρες της Ευρώπης. Επιλέγοντας δηλαδή όχι απλά το τάχα μικρότερο κακό, αλλά την σόφρωνη και συνετή στάση υποστήριξης της αστικής πολιτικής στο όνομα του κινδύνου της ακροδεξιάς, αγνοώντας ότι η στάση αυτή (της απομάκρυνσης από την εργατική τάξη) είναι από τις βασικές αιτίες ακροδεξιάς ανόδου.

Εδώ μπαίνει και το ζήτημα του Κυπριακού σαν ο βασικός λόγος για παύση της ταξικής πάλης και η επίσημη επιλογή της αλτρουιστικής συνεργασίας με το κεφάλαιο μέχρι την λύση. Μόνο που κάποιος δεν ειδοποίησε το κεφάλαιο το οποίο έβαλε της μηχανές της εκμετάλλευσης στο φουλ τα τελευταία χρόνια και άλλαξε πλήρως τις εργασιακές συνθήκες και τις ζωές των εργαζομένων σε μεσαιωνικές καταστάσεις. Όπως επίσης ελλοχεύει ο κίνδυνος, βλέποντας το Κυπριακό μέσα από στενά και όχι ταξικά γυαλιά, να χαθεί το δάσος ενώ βλέπουμε το δέντρο.

Τι μηνύματα στέλνει αυτή η επιλογή; Πως έχουν κοινή γλώσσα με τον υποψήφιο όπως δήλωσαν; Πως θα κρατήσεις τους εργαζόμενους μακριά από την επιρροή της λαϊκίστικης ακροδεξιάς; αυτούς που αφήνουν την ψυχή τους κάθε μέρα στην δουλειά υπό τις διαταγές αυτών που τώρα έχουν για υποψήφιους; Από τους νίκους μέχρι τους μαικ, η επιλογή που δίνεται σε αυτούς τους εργαζόμενους δεν είναι διαφορετική από την μόνη πραγματικά ελεύθερη επιλογή που μας έδωσε ο σύγχρονος καπιταλισμός: coca cola ή pepsi;

Η μάλα στις κομματικές ομάδες, να σώσουν οτιδήποτε αν σώζεται.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Αγκάρρα \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2017](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#), [ΑΚΕΛ](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:spanos>

Last update: **2020/09/29 08:45**

